

ג'ק ניקולסון - ג'סיקה לאנג

בסרט המדובר והמסעיר ביותר בפסטיבל הסרטים בקאן 1981

הדוור מצלצל פעמיים

THE POSTMAN ALWAYS RINGS TWICE

סרטו של בוב רפאלסון [רסיסי חיים]

בכורה ארצית ♦ שבוע 2

"פאר" תל-אביב

9.30 — 7.15 — 4.30

למבוגרים בלבד

שעה כוכבים

עורך משנה בפארים

ב מ ר ח ב

מערכת במרחב מחפשת באורח דחוף עיתונאי המעוניין לצאת מיד לפרס ולעבוד כעורך משנה של הירחון. הכישרונים הנדרשים: נפיון עיתונאי, נפיון בעריכה תקתוק סביר במכונת כתיבה בעברית. רצויה ידיעה בשפה האנגלית. נא לפנות ללב גרינברג, או לחיים ברעם, ת.ד. 4461 ירושלים. טלפונים: 02-246880 — בוקר, 02-699437 — ערב.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

כרטום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 772118, 227117

מרכז לתנועה ומחול

סטודיו B

ארלוזורוב 80, ת"א
פ.ל. 237026

החלה הרשמה ל:

- ★ נוחול ג'אז ★ קלאסי
- ★ נודרני ★ התעמלות
- ★ יוגה

קומה שניה

(המשך מעמוד 10)

הקמת הקומה השנייה הביאה לי-חברה קדישא רווחים בלתי מבו-טלים — כל חלקה עולה למי-שפת הנפט, עליפי המחירון הי-חדש, כ-15 אלף שקלים. במישרדי הרבנות הראשית בי-תל-אביב נשמעו הרבה יותר ספ-קנים לגבי הטיעון שהמקום כשר לקבורה. הרב חיים לנגוס, מנהל לישיבתו של הרב הראשי לתל-אביב, יצחק ידידיה פרנקל, טען שעד כמה שידוע לו, לחצו על החברה קדישא, להוסיף שטח בקריית-שאלו, והם יצקו גג בטון על שטח חלקת הנפלים ומכרו את המקור מות החדשים שנוספו. לנגוס גילה שתושבים בתל-אביב

פנסיונר שטרקמן עדיין שומר מיצוות

פנו לרב פרנקל, שהוא אישיות ציי-בורית מוכרת, וביקשו לדעת את חוות-דעתו. הרב בדק ומצא ש-חברה קדישא התייעצה עם הרב עובדיה יוסף, והחליט שלא להתערב. הרב פרנקל טען באיוני מזכירו שדעתו אינה נוחה מכל העניין. לנגוס מספר שהרב התרגש כאשר קרא בעיתונים על השינויים בקרי-ית-שאלו. הוסיף לנגוס: "הייתי שואל את מי שעשה את העבודה הזאת, אם היה עושה את שעשה אם היה קבור שם נפל שלו. כשקרוב מי-שפה שלי נפטר לפני זמן מה, ר-התייעצו עימי היכן לקבור אותו, אמרתי לקרובי, בעצה אחת עם הרב פרנקל, שלא לקבור את המת בשטח המוגבה בקריית-שאלו."

הרבנות

רוצה לשכוח

ה עובדה שבמישרדי חברה-קדישא סירבו בתקיפות לא-שר אם נתן עובדיה יוסף אישור לבניית הקומה השנייה היא מדהימה גם אם אין פסול בקבורה בקומות הרי שמוזר הדבר, שבמקום אחד יאסרו לחפור מחשש שיש שם עצמות מלפני אלפי שנים, ואילו במקום אחר יורו ליישר שטח בבית-קברות, לפגוע בקברים, וכל זאת כדי לגרוף הון. התחמקותו של איש חברה-קדי-שא, ישראל אלריך, ממתן תשובה ישירה, אם יש בידו פסק-הלכה ברור של עובדיה יוסף מרמות ש-אין פסק כזה, ואם אמנם יש — הרי שזהו פסק הלכה שהרבנות היתה מעדיפה לשכוח על קיומו. לא רק חילוניים הודעו מה-פרשה. גם הרב הראשי לתל-אביב, הרב פרנקל, לא סמך ידיו על ההס-דר. אם יהודי חרדי מסרב להיקבר בחלקה שכזו, הרי שצריך להטיל ספק במהימנותו של פוסקי ההלכה. האיטור התמור שאטר הרב עו-בדיה יוסף בפסק-ההלכה שלו, על המשך התפירות בעיר דויד, עלול, אולי, לפגוע בעתיד מחקר האר-כיאלוגי בארץ, אך פרשת הקומה השנייה שנבנתה בשטח בית-העלמין בקריית-שאלו לפני למעלה מ-שנה, פגעה בריגשות בני-מישפחה חיים. לא ארכיאולוגים עשו את המעשה אלא עובדי חברה-קדישא. בן-ציון ציפריין

כשביל ניתוח, ולמדה להכיר את

מזל, שבעלה הוא נכה צה"ל, כי תכשיטים נמכרו בלי ידיעתה. לכן התחנתי לפני שכן שלא ימכור את התכשיטים שלי. אבל אחרי יום-יומיים נמסר לי שהתכשיטים כבר נמכרו. סיפרה האשה, 19 ש, כפי שמכונה שימרון גורמן, היה בעל רשת בתי-עבוד, שנהלו מנתניה. בלומברד הילוו כסף לאנשים תמורת משכונות. העסקים שהתנהלו בחברות אלה במשך שלוש השנים שבהן הת-קיימו, הגיעו למיליונים רבים של לירות. כיום יושב גורמן במעצר על מיספר רב של האשמות הקשורות בעיסוקו זה. "גורמן אינו לישיכה סוציאלית. הוא יכול לדרוש ריבית אפילו בסך של 5000 אחוזים." טען בבית-הדין עורך-הדין אדם פרוסט, סניגורו של גורמן. לדבריו, מאז בוטל החוק התורכי שהגביל את אחוז הריבית החוקית על ההלוואות, יכול כל מלווה לקבוע את הריבית כראות עיניו, ואין בכך משום עבירה. האספקט המוסרי, וניצול מצוקתם של אנשים חסרי-ידיע בכספים, שנוקו בדחיפות ההלוואה אינו מעניינו של החוק הפלילי.

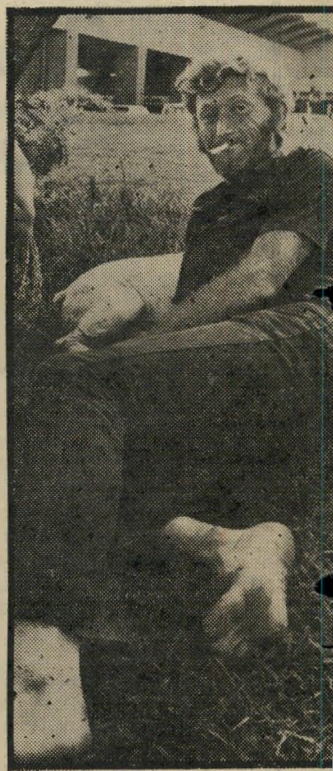
המאפיה משיקאגו

לא כך חשב השופט דוד ולך, שהאריך את מעצרו של גורמן עד תום ההליכים. "הלוואות הכספים מזכירה את פעולות המאפיה משיקאגו, ובית-הדין שישפט את ידו למעשי עושי וסחיטה. כתב-האישום מתאר מעשי מיכמה ושיפלות של ממש, ומכיוון שלנאשם הרשעות קודמות, הריני מאריך את מעצרו." כתב השופט בהחלטתו.

בכתב-האישום, שהגישה התובעת, דורית שפירא, היו סיפורים כדוגמת סיפוריה של עטרה. לפי פרטי-אישום אחר הילוה גורמן לצבי וולפלד, בעל החנות מדים ברחוב אלגבי בתל-אביב, סכום של 300 אלף לירות. בתמורה קיבל ממנו שיק על סך 365 אלף לירות, שכלל את הריבית על ההלוואה הקצרה, וכן יהלום מיש-פחתי, שערכו היה 450 אלף לירות, ואשר מושכן כבטוחה לתשלום החוב. גם וולפלד לא זכה לקבל את היהלום בחזרה. כאשר איחר בתשלום נמכר היהלום. גורמן סיפר שמכר את היהלום בסכום של כ-300 אלף לירות בלבד, ודרש ממנו להוסיף את סכום הריבית המצטברת, שתפח בינתיים לסכומים אדירים.

מאדם בשם צבי פולק לוה גורמן עצמו. לפי כתב-האישום, סכום של כ-80 אלף דולר, וכבטוחה נתן לו שתי שקיות התמנות. לסענתו היו בהן תכשיטים יקרי-ערך, שהופקדו בחנויות-הלומברד שלו. גם כאשר איחר בתשלום חובה, אסר על פולק לפתוח את השקיות החתומות. בתיאום עם המיטרה נפתחו שתי השקיות בצו של בית-הדין, ותחת יהלום בשווי 20 אלף דולר באחת, וטבעות בשווי 18 אלף דולר בשנייה, כפי שטען גורמן, נמצאו בהן תכ-שיטים חסרי-ערך. גם אחרי שנתגלתה התרמית הזו, המשיך גורמן במישחקו. לדברי כתב-האישום, ומטר תצהיר-שקר לבית-הדין, שבו חזר על טענת-הכזב בעניין ערכם האמיתי של התכשיטים. פקד אבינועם ויינגרטן טען בבית-הדין שישפט כי רק חלק קטן מכל מיקרי ההונאה והסחיתה של גורמן נתגלה עד כה, וכי אם יינתן פליטום למעשיו של גורמן, יבואו גם קורבנות אחרים ויתלוננו במיטרה על העוולות שנגרמו להם. "אפילו שיילוק לא היה יכול להיות שפל יותר." אמר איש-פרקליטות, המטפל בעניין.

האשה, רחל אייכנר, השתוממה למראה הבחור הנאה השוכב בלי מעש וגופו צרוב משמש. "הוא לא נראה לי מהרחוב לכן רציתי לעזור לו." סיפרה. רחל ניגשה אל הבחור יחד עם כלב הבוקסר האנגלי הלבן שלה. היא היתה בטוחה שלפניה "יושב איזה שודדי או הולנדי, או מכסימום איזה גרמני." היא פנתה

נווד לויסובסקי סיכסוך מישפחתי